

FIGHTING WITH ANGELS AND GOD

GENESIS 32

21 וַיֹּאמְרוּתָם גַּם הִנֵּה עֹבְדֶיךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה הַהִלַּכְתָּ לְפָנָיו וְאַחֲרֵי־כֵן אֲרֹאֶה פָּנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָּנָיו: 22 וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לֹן בְּלַיְלָה־הַהוּא בַּמַּחֲנֶה: 23 וַיִּקָּם | בְּלַיְלָה הוּא וַיִּקָּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֹּק: 24 וַיִּקְחֻם וַיַּעֲבֵרם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ: 25 וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֹּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: 26 וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף־יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ: 27 וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם־בְּרַכְתָּנִי: 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: 29 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁרִיתָ עִם־אֱלֹקִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל: 30 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲגִידָה־נָא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם: [שלישי] 31 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹקִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנְצַל נַפְשִׁי: 32 וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צָלַע עַל־יָרְכוֹ: 33 עַל־כֵּן לֹא־יֵאָכְלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשָׂה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֶךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשָׂה:

GENESIS 33

8 וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְאֵחַן בְּעֵינֵי אַדְנִי: 9 וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יֵשׁוּ־לִי רֵב אֲחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ: 10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־נָא אִם־נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחֹתָ מִנְחָתִי מִיָּדַי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פְּנִיךָ כִּרְאֹת פָּנָי אֱלֹקִים וַתִּרְצָנִי: 11 קַח־נָא אֶת־בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי־חַנְּנִי אֱלֹקִים וְכִי יֵשׁוּ־לִי־כָל וַיִּפְצַר־בוֹ וַיִּקָּח:

For he said: 'I will appease him with the present that goeth before me, and afterward I will see his face; peradventure he will accept me.' (32:22) So the present passed over before him; and he himself lodged that night in the camp. (32:23) And he rose up that night, and took his two wives, and his two handmaids, and his eleven children, and passed over the ford of the Jabbok. (32:24) And he took them, and sent them over the stream, and sent over that which he had. (32:25) And Jacob was left alone; and there wrestled a man with him until the breaking of the day. (32:26) And when he saw that he prevailed not against him, he touched the hollow of his thigh; and the hollow of Jacob's thigh was strained, as he wrestled with him. (32:27) And he said: 'Let me go, for the day breaketh.' And he said: 'I will not let thee go, except thou bless me.' (32:28) And he said unto him: 'What is thy name?' And he said: 'Jacob.' (32:29) And he said: 'Thy name shall be called no more Jacob, but Israel; for thou hast striven with God and with men, and hast prevailed.' (32:30) And Jacob asked him, and said: 'Tell me, I pray thee, thy name.' And he said: 'Wherefore is it that thou dost ask after my name?' And he blessed him there. (32:31) And Jacob called the name of the place Peniel: 'for I have seen God face to face,

and my life is preserved.' (32:32) And the sun rose upon him as he passed over Peniel, and he limped upon his thigh. (32:33) Therefore the children of Israel eat not the sinew of the thigh-vein which is upon the hollow of the thigh, unto this day; because he touched the hollow of Jacob's thigh, even in the sinew of the thigh-vein.

And he said: 'What meanest thou by all this camp which I met?' And he said: 'To find favour in the sight of my lord.' 33:9 And Esau said: 'I have enough; my brother, let that which thou hast be thine.' 33:10 And Jacob said: 'Nay, I pray thee, if now I have found favour in thy sight, then receive my present at my hand; forasmuch as I have seen thy face, as one seeth the face of God, and thou wast pleased with me. 33:11 Take, I pray thee, my gift that is brought to thee; because God hath dealt graciously with me, and because I have enough.' And he urged him, and he took it.

RASHI

24 את אשר לו - הבהמות והמטלטלין, עשה עצמו כגשר, נוטל מכאן ומניח כאן:
25 ויותר יעקב - שכח פכים קטנים וחזר עליהם: ופירשו רבותינו ז"ל שהוא שרו של עשו:
27 ברכתני - הודה לי על הברכות שברכני אבי, שעשו מערער עליהם:
29 לא יעקב - לא יאמר עוד שהברכות באו לך בעקבה וברמיה כי אם בשררה ובגלוי פנים, וסופך שהקב"ה נגלה עליך בבית אל ומחליף את שמך, ושם הוא מברכך, ואני שם אהיה ואודה לך עליהן, וזהו שכתוב (הושע יב ה) וישר אל מלאך ויוכל בכה ויתחנן לו, בכה המלאך ויתחנן לו, ומה נתחנן לו (שם) בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו, המתן לי עד שידבר עמנו שם, ולא רצה יעקב, ועל כרחו הודה לו עליהן, וזהו (פסוק ל) ויברך אותו שם, שהיה מתחנן להמתין לו ולא רצה: ועם אנשים - עשו ולבן:ותוכל - להם:

RAMBAN

26 וירא כי לא יכל לו - מלאכיו גבורי כח עושי דברו, ועל כן לא יכול לו המלאך להזיקו, כי לא הורשה רק במה שעשה עמו להקע כף ירכו. ואמרו בבראשית רבה (עז ג) נגע בכל הצדיקים שעתידין להיות ממנו, זה דורו של שמד. והענין כי המאורע כלו רמז לדורותיו שיהיה דור בזרעו של יעקב יתגבר עשו עליהם עד שיהיה קרוב לקעקע ביצתו, והיה זה דור אחד בימי חכמי המשנה כדור של רבי יהודה בן בבא וחביריו, כמו שאמרו (שהש"ר ב ז) אמר רבי חייא בר אבא אם יאמר לי אדם תן נפשך על קדושת שמו של הקב"ה אני נותן ובלבד שיהרגוני מיד, אבל בדורו של שמד איני יכול לסבול, ומה היו עושים בדורו של שמד, היו מביאין כדוריות של ברזל ומלבנין אותן באור ונותנין אותן תחת שיחיהן ומשיאין נפשותיהן מהן. ויש דורות אחרים שעשו עמנו כזה ויותר רע מזה, והכל סבלנו ועבר עלינו, כמו שרמז ויבא יעקב שלם:
10 כי על כן ראיתי פניך - אמר לו, תקח מנחתי מידי בעבור שראיתי פניך שהם לי כראות פני אלהים, ותרצני בקבלת המנחה, כאשר האלהים רוצה את יראיו בקבלת מנחתם וקרבתם. כענין ונרצה לו (ויקרא א ד), עולותיכם וזבחיכם לרצון על מזבחי (ישעיה נו ז), מלשון יהי רצוי אחיו (דברים לג כד), ואור פניך כי רציתם (תהלים מד ד), כי רצו עבדיך את אבניה (שם קב טו), כולם ענין חפץ וחשק בדבר:
11 קח נא את ברכתני - המנחה, וכן עשו אתי ברכה (מ"ב יח לא), השיבו לי מנחה. וכן קח נא ברכה מאת עבדך (שם ה טו). ויקראו המנחה שישלח האדם לרצונו ברכה, כי הוא שולח מאשר ברך אותו השם, כענין אשר ברכך ה' אלהיך תתן לו (דברים טו יד), כאשר אמר למעלה (לב יד) מן הבא בידו. והמנחה אשר התנו בה למלך בדבר ידוע תקרא מס: